

ще занимава описаніе-то; д) прибавки-ты, кои-то трѣбва да влизать въ съчиненіе-то; и е) противоположенія-та, кои-то могатъ да го поставятъ още по сїятелно и чувствително.

Избирание-то на прѣдмѣта, трѣбва да е съобразно съ намѣреніе-то на съчинителя; той може да го прѣдстави тъмно, или прїятно, весело или торгачелно, спорѣдъ мѣсто-то что му опредѣлява, или намѣреніе то что учаква отъ него.

Точка-та, на коя-то ся прѣдставя прѣдмѣтъ-тъ е много или малко блзгородна, спорѣдъ колкото е той съотвѣтственъ много или малко на слѣдствие-то, кое-то ще произведе.

Ако прѣдмѣтъ-тъ е измѣняемъ, или движимъ, трѣбва да ся избира най-полезна-та минута.

Описаніе-то ще бѣде, много или малко, странно, спорѣдъ мѣсто-то что ще занимава.

Историкъ-тъ ся упражнява на нѣколко живы и блистателны чьрты, кои-то могатъ направити впечатленіе въ ума на читателя, безъ да възпрѣтъ вървежя на повѣствованіе-то си. Риторъ-тъ ся оставя на по-много подробности; нѣ чтомъ види че цѣль-та му ще ся поврѣди, възпира описаніе-то си. Стихотворецъ-тъ много пѣтъ има повече пространство, и може да продължава изображенія-та, зашто-то той ся отправи повече на въображеніе-то.

Прибавки-ты, отъ кои-то трѣбеа да състои описаніе-то, трѣбва да сж отбраны, и да не ся употребяватъ напраздно подробности. За да стане едно описаніе, не трѣбва да ся натрупватъ сички-ты подробности, колко истински и да бѣдѣтъ, нѣ да ся